

Un petit conte de Kafka

No comprenc per què es deixa torturar així

Nascut a Praga el 3 de juliol del 1883 i mort a Viena el 3 de juny del 1924, la narrativa desassossegadora i simbòlica de Franz Kafka va anticipar l'opressió del segle XX. La seva influència ha fet que el terme kafkià s'apliqui a situacions socials angoixants i grotesques. A *Franz Kafka, petites faules* (<http://comanegra.com/ficcio/576-petites-faules.html>) (Editorial Comanegra) trobem un recull de contes que, traduïts per Anna Punsoda, apleguen, d'una forma lliure i per afinitats temàtiques, contes que no pertanyen als mateixos llibres. En llegim un.

Foto: Catorze

El voltor

Un voltor em picotejava els peus. Ja m'havia esparracat les botes i els mitjons, i ara em picotejava directament els peus. No parava de donar-me cops de bec fins que tot d'una alçava el vol i donava tombs inquiet al voltant meu. Després continuava picant-me. Va passar un senyor a prop nostre, es va quedar mirant-nos un moment i llavors va preguntar-me per què tolerava el voltor. «Estic indefens», vaig dir, «ha arribat i ha començat a picotejar-me; esclar que volia fer-lo»

fora, fins i tot he intentat escanyar-lo, però una bèstia com aquesta té molta força, fins i tot volia saltar-me a la cara, i per això he preferit sacrificar-li els peus. Gairebé me'ls ha destrossat». «No comprenc per què es deixa torturar així», va fer l'home, «si li clava un tret, el voltor està llest». «Ho diu de debò?», vaig preguntar, «m'ajudaria a clavar-l'hi?». «Amb molt de gust», va dir l'home, «només he d'anar a casa i agafar el fusell. Pot aguantar mitja hora?». «No ho sé», vaig contestar, i del dolor que sentia vaig quedar immòbil una estona, fins que vaig dir: «Sisplau, intenti-ho de totes totes». «Està bé», va dir l'home, «m'afanyaré».

Durant la conversa el voltor ens havia escoltat tranquil·lament i havia mirat ara l'home, ara a mi. Ara veig que ho havia entès tot; va aixecar el vol, va anar-se'n ben lluny per tornar-se agafant prou embranzida i aleshores, com un llançador de javelina, em va clavar el bec des de la boca fins a les entranyes. Mentre queia enrere vaig sentir-me alliberat: en les meves profunditats plenes de sang i en totes les seves ribes, el voltor s'hi ofegava sense remei.

Foto: Sigmund Jacobi (1860-1935)

Franz Kafka

Petites faules

Traducció i pròleg d'Anna Punsoda
Epíleg de Melcior Comes

comanegra

Franz Kafka. *Petites faules* (<http://comanegra.com/ficcio/576-petites-faules.html>)

© d'aquesta edició: Editorial Comanegra, 2019
© de la traducció i del pròleg: Anna Punsoda